

Eb. 351

VI 65.

Phil. 4te VI
244-65

Lucij Annei Genece Lardu
bensis moralissimi Liber de
Moribns humane vite cuilibz necessarius. Cū Episto
la Marsilij Sicini de officijs cuilibet necessaria.

Magister Anthonus Fri-

borgensis Ad Lectorem.
Egregiam vite qui possis sumere normam
Sepius hunc legito Lector amate librum
Dogmata qui monstrat sancte celeberrima vite
Equibus attingas ignifera astra poli.

Anthoniū armariū friborgēn. Bona
rū artiū M̄agister suis studiosis scolaris-
bus et discipulis in gymnasio parrochic
sancti Johānis ciuitatis M̄agdebūrgēn.

Quāq̄ studiosi litterarum alūni inter scīas qua-
driviales princeps phōrum iuuenilē institūtū pre-
cipit etatem: moralis ip̄a phī nō enum̄ratur. Illam
tamē: nedū phī: imo et oratores tencra etate nequaq̄
esse negligendaz scribunt. Cum ip̄a virtutes ingenuas
atq̄ bonos instruit mores: qui dignitati et scīe p̄ferunt
tur s̄m glo. in. l. q. ff. de tes. imo cunctis diuicijs ampo-
nuntur. l. scire optet. . pe. ff. de tut. et cur. Cum ipsa
bene bteq̄ vivere docet: cū appetitus refrenat: passio-
num perturbationes sedat: p̄ceptores honorare suadet:
laborē tollerare iubet: mortē contēnere et si opus fuerit
appetere p̄cipit: nō mechari/nō aciē dimittere mādat
Ut enī vt scimus quid sit v̄tus scrutamur/sed vt boni
efficiamur. qr nullū utiq̄ esset p̄ficiūm eius. Ob id stu-
diosi scīarum cultores: labori indulgentes hunc exigit
um Tractatulum de humane vite moribus vobis dis-
catū: vna cum epistola M̄arsiliū ficiū de officijs rele-
gatis. Qd si vobis acceptum fore sensero: multo mai-
ra lapsū r̄pis a me habebitis. Valete/et me vt vestrum
preceptorē cognoscite. Datū Magdeborgh̄ q̄rto kalen-
das M̄arcij. Anno Millesimo q̄ngentesimo sexto

Distichon.

Mortem qui moriens vicisci christe redemptor
Vixendi doceas mores seruare beatos.

Lucij Annei Senecce Cordubensis Liber
de Moribus. In quo notabiliter et ele-
ganter humane vite mores enarrat.

None peccatiū actio est. Actio autē om̄is vo-
luntaria tam honesta q̄z inhonesta. Ergo
voluntariū est omne p̄t̄m. Tolle excusatioz
nemo peccat inuitus. Educatio et disciplia
mores faciunt; et id vniuersit̄ sapit qd̄ didicit. Itaqz
bona consuetudo excutere debet qd̄ mala instruxit. Vt̄
hil interest q̄ animo facias qd̄ fecisse vitiosuz est. quia
facta cern̄tur/animus vero nō videtur. Vt̄ nulla autem
laus est nō facere qd̄ facere non possis. Quid homini
est inimicissimū: homo. Libenter feras qd̄ necesse est:
Dolor pacientia vincitur. Expete qd̄ nunq̄ peniteas
Vt̄qz multis placeas/sed qualibus stude: In hoc tan-
tum incube vt libentius audias qz loquaris. Multos
vita differentes mors incerta puenit. Itaqz oēs dies ve-
lut ultimus intueātur. Tristiciā si potes nō admiseris
Si minus oībus non ostendas. Amicos secreto admo-
ne/palam autē lauda. Verba rebus non psonis extre-
māda sunt. Oratorem te puta si tibi ante om̄es quod
optet p̄suaseris. Ut licentiosa mancipia animi imperio
coerce linguā ventrē et libidinē. Quod tacitū esse velis
nemini dixeris. Si tibi non imperasti quomō ab alio
silentiū speras. Ridiculū est aliquē odio nocētis suam
perdere innocentia. Non stro sitis est auaricia senilis.
Quid enim stultius est (vt dici solet) qz via deficiēte via
ticum querere vel augere. Om̄es infantes terra nudos
suscepit. Vt̄ō pudeat te sordidius vivere qz nasci. Quid
dulcius est qz habere amicū quo cum audeas vt tecuz
omnia loqui. Seruandus ergo est omni diligentia ra-
rus inuentus amicus est enim alter ego. Quid sis inter-
est: Non quis habearis. Magnarum virium est ne-
gligere ledentem. Quid interest quod non habeas.

a ij

Vt nondum es felix si turba te non deriserit. Si beatus
vis esse cogita hoc primū contendere noli: priusq; p-
mittas deliberes. Et cū promiseris facias Id agas ne
quis merito te oderit. Etsi nullos inimicos tibi faciet
iniuria: multos faciet inuidia. Solitudinē querat qui
vult cum innocentibus vivere. Optimus ergo animus
et pulcherrimus dei cultor ē. Abstinebis ab alieno ma-
trimonio: Prestabis parentibus pietatē: cognatis in-
dulgentiam: amicis fidem: oībus equitatem: deuita-
bis crudelitatem et ministram crudelitatis iram. Non
aliter vias in solitudine. aliter in foro. Nihil petas qd
negaturus fuisti. Nihil negabis quod petiturus fuisti.
Pacem cum homībus habebis/cum vicijs bellū. Hoc
habet om̄is affectus/ut in qd ipse insanit in id ceteros
putet furere. Maximū in eo vitium est qui nō melioris
bus vult placere sed pluribus. Si vis oībus esse notus
prius effice neminem noueris/bonū est non laudari et
esse laudabilem. Stultum est timere qd vitare nō po-
teris. Male opinātur homīes de te/sed mali. Pessimis
etenim displicere est laudari. Male loquuntur de te ho-
mines: bene forsitan loqui nesciunt. Non enim qd mere-
aris sed qd solent loquuntur. Si merito non q loquun-
tur mala molestum esse debet/sed q non mentiuntur.
Sin autē immerito īnocencie tue marime gaudias Ap-
paret quippe vera obiecturos si possent. Nō es in tua
patria: Patria tua est ubiq; bene es Illud nāq; quo
aliquis bene est non in loco sed in homīe existit. Nihil
magnum est in rebus humanis nisi magno animo id de-
spicias. Que sunt maxime diuicie nō desiderare diu-
cias. Quis plurimū habet is qui minimū cupit. Quid
est dare beneficū deo. deum imitari honestius est cū
indicaueris amare qz cū amaueris indicare. Dissentio
ab alio incipiat/a te autē reconciliatio. Succurre pa-
upertati amicorum ymimo occurre. Amicos secunde res

optime parant: Aduerse certissime pbant. Peiora sunt
recta odia q̄z aperta. Itaq; te minus loquax inimicus
offendit q̄z tacitus huius em̄ ira se denudat illius que
rit ad nocendū occasiōē. Mira ratio est que nō vult
predicari quod gaudet intelligi. Agnosci amat qui qd̄
amat ostendit. Elemosina nō taz accipietibus q̄z dan
tibus pdest. Et spes p̄m̄ solatum sit laboris. Que est
maxima egestas Alaricia. Pecunie imperare optet nō
seruire. Nullum consciū p̄cōrum tuorū magis timue
ris q̄z temetip̄m. Alium potes effugere: te autē nūnq̄z.
Quis est paup̄ qui sibi videtur/ qui a multis timetur/
multos timeat necesse est In felicitatem erige/ sub mitte
felicitatem. Vera felicitas innocēcia est. Nequicia vo
sui est pena. Mala conscientia sepe tuta/ secura nunq̄z
Libidinis inicio timeat timebis cū de exitu cogitabis. Be
neficij accepti nunq̄z optet oblinisci dati protinus. In
honestā victoria est suos vincere. Satis est penarū po
tuisse puniri. Inimicicias tarde suscipe. Amicicias exer
ce moderate Vanitates similiter depone. Imago ani
sermo est. Qualis vir talis oratio. Magna res est vo
cis et silencij trahentum. Qui eq̄ anno malis immisce
tur malus est. Clemē cito laudaueris. Clemē cito
accusaueris. Semper puta te cum his testimoniuū dicere
Vitium est oīa credere. Vitium est nihil credere. Utet
dum est diuīcijs non abutendū. Sic vivas ne a supio
ribus cōdemneris/ et ne ab inferioribus timearis. Nul
lum putabis locū esse sine teste. Excusationē querere
vitiiū est om̄ia relinquens ad dñm. Fortior est q̄ cupiditi
atem vincit q̄z qui hostem subjecit. Difficiliū est se
vincere. Inique irascitur q̄ suis irascitur. Amare sic in
cipias tanq̄z nō liceat desinere. Magnarū rerum etiaz
si p̄spēr nō fuerit successus honestus est tamē ip̄e cona
tus. Nobilitas ani est generositas sensus. Nobilitas
corpis est generosus animus. Honestior est q̄ senectu
a iii

tem ad ocium retulit q̄z qui in ocio existit et in senio la-
borare pponit. Turpe spectaculū prebet animus eger.
Vnq̄z sis tristis facies tibi in cōmodo alieno homo
sum quō secundarū rerum vitabo inuidiam. Si feli-
citatē iactaueris multis diues eris. Quomō potentia
tuebor impotencia occasiois locum tenet innocencie
primum confessio. Vbi cōfessio ibi remissio. Ire sene-
ritas in vicio est. Boni iudicis est dispensare nō tantū
qd̄ damnandū sit sed quatenus. Quis est primum iusti-
cie modus severitas. Quietissimā vitaz agerent hōes
in terris. Si hec duo verba a natura oīm rerū tollerent
tur meū et tuū. Qui paupratem timet timendus est.
Vires tuas amici magis sentiant beneficus q̄z inimici
iniurijs. Pecunia nō faciat auariciā sed irritat/ideo sp̄
indiges si tibi pecunia est quā comitarur vsura. Crede
diues esse nō potes et felix. Auribus frequēcius q̄z lin-
gua vtere. Quicqd̄ dicturus es anteq̄z alijs dicio tibi.
Vtib⁹ interest inter iratū et insanū. Vtisi dies unus al-
ter semp̄ irascitur/alter semp̄ insanit. Facilime bonus
fueris cū vitaueris ea que vituperas. Cū alienos ti-
mueris teipm̄ verere. nam sepe sine alijs esse potes sine
te nunq̄z. Si bñ te institueris pudeat deteriora facere.
Quod p̄suaseris erit diuturnū/qd̄ cogitaueris erit in oc-
casione. Alteri semp̄ ignoscito : tibi ipsi nunq̄z. Tantū
ad virtutem adiçies quantū ex voluptate abstraxeris.
Stultum est somno delectari/et quasi mortem moliri:
cū somnus assidua sit mortis imago. Bonis noc̄z qui
malis parcit. Si fecisti turpe cur times qd̄ certum est.
Vtib⁹ turpius est q̄z cū crīmē obiectū in obijcente cog-
noscitur. Ut licenciosa mancipia impio animi linguā/
libidinē/ventrem/cupiditatēqz compūnas. Si nequis
paululū remittas. Sepe etenī que rōne sanari nō po-
terant sanata sunt tpe. Qui ob amorem pecunie et libi-
dinū moritur oñdit se nunq̄z virisse sui causa. Dignus

fit tibi corā quo peccare te pudeat. Adolescens si te ad-
omaueris semīs iniuriā facere cogites. Turpia ne dixe-
ris paulatim eñ pudor p verba discutitur. Sic habita
ut potius laudetur dñs qz domus. Consuetudinaria
res est īnocencia. Non dānatio s causa hoīem turpez
facit. Merito damnari pena est/dānatio īmerita dam-
nati ē calamitas. Si aliqd cogitaueris cito apparebit
cōuersantibus. Quod de alienis tractes ex tuis indices
vis videri ab oībus. Nūnqz bone honestatis simula-
tio longa. Nulli sunt obligādi/pauci offendendi. nāz
memoria bñficiorū facilis est. Injuriarū vero tenax/
obiurgationi sp aliqd blandi admisce facilius eñ pe-
netrant vba que molli vadunt via qz que aspera. Ne-
mo etiā se mutat qui mutari se desperat. Quotiens aut
dicas aut facis aliqd scito morū tuorum te hoībus ciro-
graphū dare. Qui in seruos irascitur et ctiudelis ē satis
ostendit potestatē aduersus alienos sibi defuisse. Qui
nescit tacere/nescit et loqui. Facilius est paupi contem-
ptū effugere qz diuiti. In iniudiā. Nō quicqd improbi
mentūtūr idē probi debet dicere longa vita bonis est
optabilis bonus frunitur bona conscientia. Malis hoībus
tutissimū est effugere. Nulla pūsilla domus que mul-
tos amicos capit. Scire vti paupertate maria felicitas.
Acuit animū intensio/nimū frangit remissio. Nūnqz
scelus scelere vincendum ē. Bonus vir est qui eo vsqz
pdurit affectum ani: vt non tñ peccare nō vclit s etiā
non possit. Regnantibus peius multo periculū est qz
his qui indicātur/hij eñ singulos timet ille vniuersos.
Nūnquid fortis fortē se gloriabitur: quē corporis egritu-
do efficit infirmū. Nūnquid diues in opibüs suis glo-
riabitur cuius spem fur vel tyranus abrupit. Nūnquid
nobilitas gloriabitur effecta nonnūqz indignis et misé-
rabilibus seruiens. Diabolus aliqui se gloriabitur interfe-
ctore tue misericordie nūc intergemiscit socios tue brātu

dinis. Fugienda sunt oībus modis et abscondēda igni
ac ferro totoq; artificio separanda lāguor a corpore/impe-
tria ab aīo/luxuria a mente:a ciuitate seditio/a domo
discordia/a cunctis rebus intemperantia· dirit quidam
amicū oīa esse cōia Et amicum scipm esse alterū/di-
orum tēporum marie habendū curā/et eorū que acuri-
sumus/et eorū que gessimus post deum veritatē colen-
dam que sola hoīes dijs primis facit. Staterā ne tran-
sileas id ē ne p̄tergrediaris iusticiā. Ignem gladio ne
confodias qd est iratum et tumidū aīi verbis maledi-
ctis ne laccessas. Coronā minime carpēdā esse: hoc est
leges vibis esse cōseruandas. Cor nō esse comedendū
id est merorē de aīo p̄cias. Cum p̄fectus fueris retro
ne respicias: hoc est tendens in bonū ne deficias. Per
viam publicā ne ambules:qd est multarū ne sis sequi-
tor. Hydrium in domo ne suscipias id est garrulosos et
verbosos hoīes sub eodē recto nō esse habendos. One-
ratis onus esse supponendū/non cōicantibus depone-
dū:qd est ad vrutem tendentibus augenda p̄cepta-
et tradentes se ocio relinquendos. Sinceritas iudiciorū
patrona est concordia. Egestissima vita eternā petit
calamitatē. Melior ē mors qz vita amara/ Et requies
eterna qz lāguor p̄seuerans. Nemo alieno pctō puni-
tur/nec iusticia alterius coronatur. Ciborū cōcupiscent-
cie aīiorum sunt detrimēta. Quātomagis corporis ven-
ter impletur:quātomagis anima minoratur. Oīs salubri-
tas viscerū trāntia et ciborū est continēcia. Nullā enī
patitur infirmitatez qui diligit parcitatem/parcitas ci-
borum repulsio est pctōrum. Ebrietas corporis insanit
est mētis. Nihil hz incolume qui pdit mentem. Mul-
tis pctōrum vinculis captiuatnr q vino plurimo inebri-
atur. Nullo potest peccato resistere q se non p̄t gubernare. Homo crapulosus seruus est omnium vitiorum

Nullum potest vincere qui mente raptus est. Illi tan-
tum placere stude cui displicet quod oībus placet. Adu-
latores ut inimicos caue/corrūpunt fictis laudibus le-
ues animas/et male credentibus blandū crimen infi-
gunt/beata mens que perfecte vincit hoc viciū Et que
nō decipit nec decipitur. Nunq̄z aliud corde teneamus
et aliud ore pferamus. Qnicquid pudet ore dicere pu-
det etiā cogitari. Optimus est in oībus modus lauda-
bilisq̄z mensura. Nihil pdest facienda didicisse : Nec
facere in bonis rebus quicquid moduz exesserit vitium
est. Nihil facias quod fecisse peniteas.

Thelos.

De officiis.

Marsilius fiscinus Cherubino Quar-
qualio viro doctissimo S. D.

Si non nunq̄z minus fortasse officiosus sum q̄z
deceat quēadmodum solent qui philosophie stu-
dij occupantur. Nequeo tñ in presentia me continere:
qui ad virum oīm officiosissimū aliquid de officio
scribam. Si quantū ipse in agendo tantū ego in dispu-
tando essem officiosus. Neq̄z Paneciū subtilitas hac in
re: neq̄z copia Ciceronis desideraretur. Agam igitur
pīgii Minerua quād oquidē nūc aliter neques Atq̄z
vt officio meo aliquā fungar/ad amicū oīm officiosissi-
mum oīm officia mittaz. Officiū est actio vniuersiūsq̄z
ppria decorum honestūq̄z seruans pī res/psona/lo-
cus/tempusq̄z postulat. Sacerdotis virtus et officiū
est. sapientia quedā pietate seruens et pietas sapientia
lucēs. Principis. circūspecta. puid entia/iusticia/clemēs
sublimitas humilis/humilitasq̄z sublimis. Magistra-
tus. meminisse se non dñm esse legis/sed ministrū/tuto

remq; publicum ciuitatis. Preterea se a deo dū ipse ho-
mines indicat indicari. Pauati tam libenter magistra-
tuum parere mandatis vt nō legis necessitate compul-
sus/sed ppria voluntate videatur adductus. Ciuis si-
ue ingratus sit sive priuatus officium est tam diligens
publici cura qz ingēs amor pprii. Equitis/fortitudo
quidē in bello : in pace vō magnificientia. Mercato-
ris/veridica fide atq; diligentia externis alimētis alere
ciuitatē atq; seipm. Opificis alimēta a mercatore acce-
pta iuste singulis ciuitatis digerere mēbris : Mercato-
res et artifices atq; aliij ita pecunias querant vt nemini
noceant. Nam quicqd a malo surgit in malū deniqz
recidit. Ita seruent vt neq; videantur frustra neq; ser-
uandi solum grā quesuisse/sic expēdiāt vt diu possint
expendere/atq; honeste et utiliter expendisse pbentir.
Agricole/de agriculture oportunitate consulere aerem
et agricolas seniores. Preterea tanta cū fide liberalita-
teq; hospitibus suis agri fructū offerre quāto illi cū
seniore illos reddit ager. Domini/legi rationiq; scruire
quo possit seruus legittime et rōnabiliter dñari/conside-
rare tam seruū qz dñm hoīem esse/humanitez semp-
cum dignitate miscere. Scrui/existimare vitaz suā esse
dñi/atq; rōnem dñi esse suam. Mariti/vxorem quasi
corpus suū sensumq; diligere/ac diligentissime ducere.
Vxorū/prudentē maritum suū veluti suū animū ratio-
nēq; hono:are/atq; libeutissime sequi. Patrissfamilias
filios colere quasi pprie vite ppagies/atq; optio suo
exemplo regere tanq; membra. Filiorū/genitorē se-
qui quasi radicē atq; caput/et tanq; deū alterum ve-
nerari. Fratris/erga fratrem ceu fere alterum affici.
Consanguineorum/seinuicez tanq; eiusdem corporis
mēbra diligere. Affinium:vt meminerint se lege quasi
natura quadā ita esse cōiunctos vt rem operāq; suam
cōicare sibīnūcē debeat. Amicorū/cōi inter se cōsilio

querere verū cōi auxilio sequi bonū. Magistri/doctri-
na et bonitate sua discipulū doctū atq; bonū quasi mē-
tis sue filiū p̄cere are. Cupio si licet monere ingrōs ne
obliuiscātur Aristotele in diuinū platonē recalcitrasse.
Discipuli/p̄ceptorem honorare tanq; intelligēcie patrē
cauere tñ ne magistri vicia latenter ebibat Jurisconsulti
vt oīm grauissimus sit/ atq; sciat qui sacrā adulterat le-
gem ceu sacrilegū seueriori censura plectēdum esse q̄z q̄
nūmos. Medici/cogitare qñ egrotātes adit agi de vi-
ta: vt nihil sine rōne tentare audeat nihil sine consilio
Oratoris/que alijs suasuris sibi iā ipē p̄su&s̄isse. Poete
vt naturā moresq; p̄igere valeat vtrūq; vidisse. Mu-
sici in sono grām cantus : in cantu sermonis elegantiā
imitari/meminiſſe etiā motus ani. multo magis optere
consonantes esse q̄z voces Incōcinnus eīn alienus qz &
musis est musicus cui dū cōsonat vox liraq; mens dis-
sonat Jubet David M̄ercuriusq; qñquidē deo mouēte
canimus canamus et deū. Phūs diuina querat diligē-
cius vt fruatur/p̄scrutetur et naturalia vt vtatur adsit
humanis nō intersit. Phūs singularis vt p̄ p̄na nō ve-
ra. subeat vite discrimē a platone et aristipo non cogi-
tur. qđ quidē mihi ideo placet. quia phūs iuīta et con-
tra renitente ciuitate in qua nascitur sit phūs/celiq; fili-
us est non terre. Adde q̄ idō impium miserūq; videtur
virum oīa videntez p̄ salute cecorum : q̄ forte salui esse
nunq; p̄nt amittere. Vir caueat ne villo pacto mulie-
bris sit/mulier studeat vt quodāmodo sit virilis/ma-
xime vō pudica. Quantū eīn virū magnanimitas des-
cer tantuz pudicicia mulierē. Senex videat ne puerilis
sit/recoedetur iuuenem se fuisse. Adolescens curet vt sit
senilis/credat se posse senescere seniores honoret. Indē
genelofficiū est patriā vt patris patrem matrisq; ma-
trem colere. Et quando cum peregrinis aliquid est
agendum : se quandoq; peregrinaturum existimare.

Incole et peregrini scire se solum honorare omnes/alie
na vir attingere non tractare fortunatus sciit bona for
tune soli bono esse bona ac sereno aeri succedere pluui
as. Infortunatus cogiter mala fortune soli malo esse
mala/ac post dies pluiosos serenos expectet. Vide
mus enim ver arboribus folia reddere que abstulit hy
cins. Homo consideret cum nunquam in terris contetus vi
uere possit/se celi quidem ciuem esse ; incolam vero terre.
ut admiratur nihil cogitare vel loqui vel agere quod mi
nus decere videatur celestis patrie ciuem.

Finis.

Impressum Magdeburgi per Jacobum
Winter. Anno dñi. M. CCCCC. vi.

is necessario quoniam in vita te expedit quoniam dicitur
in p. 9. q. 1. v. 1. q. 2. v. 1. q. 3. v. 1. q. 4. v. 1. q. 5. v. 1.
q. 6. v. 1. q. 7. v. 1. q. 8. v. 1. q. 9. v. 1. q. 10. v. 1.
q. 11. v. 1. q. 12. v. 1. q. 13. v. 1. q. 14. v. 1. q. 15. v. 1.
q. 16. v. 1. q. 17. v. 1. q. 18. v. 1. q. 19. v. 1. q. 20. v. 1.
q. 21. v. 1. q. 22. v. 1. q. 23. v. 1. q. 24. v. 1. q. 25. v. 1.
q. 26. v. 1. q. 27. v. 1. q. 28. v. 1. q. 29. v. 1. q. 30. v. 1.
q. 31. v. 1. q. 32. v. 1. q. 33. v. 1. q. 34. v. 1. q. 35. v. 1.
q. 36. v. 1. q. 37. v. 1. q. 38. v. 1. q. 39. v. 1. q. 40. v. 1.
q. 41. v. 1. q. 42. v. 1. q. 43. v. 1. q. 44. v. 1. q. 45. v. 1.
q. 46. v. 1. q. 47. v. 1. q. 48. v. 1. q. 49. v. 1. q. 50. v. 1.
q. 51. v. 1. q. 52. v. 1. q. 53. v. 1. q. 54. v. 1. q. 55. v. 1.
q. 56. v. 1. q. 57. v. 1. q. 58. v. 1. q. 59. v. 1. q. 60. v. 1.
q. 61. v. 1. q. 62. v. 1. q. 63. v. 1. q. 64. v. 1. q. 65. v. 1.
q. 66. v. 1. q. 67. v. 1. q. 68. v. 1. q. 69. v. 1. q. 70. v. 1.
q. 71. v. 1. q. 72. v. 1. q. 73. v. 1. q. 74. v. 1. q. 75. v. 1.
q. 76. v. 1. q. 77. v. 1. q. 78. v. 1. q. 79. v. 1. q. 80. v. 1.
q. 81. v. 1. q. 82. v. 1. q. 83. v. 1. q. 84. v. 1. q. 85. v. 1.
q. 86. v. 1. q. 87. v. 1. q. 88. v. 1. q. 89. v. 1. q. 90. v. 1.
q. 91. v. 1. q. 92. v. 1. q. 93. v. 1. q. 94. v. 1. q. 95. v. 1.
q. 96. v. 1. q. 97. v. 1. q. 98. v. 1. q. 99. v. 1. q. 100. v. 1.

is nescias qm̄ cōm̄ vñatē
i sit i h̄cā s̄c̄t̄ s̄c̄t̄ m̄
vno dō aut̄ s̄cor. q̄st̄ i ḡ
vndērda aīata c̄pla d̄
s̄l̄. Nō m̄ c̄ficiat̄ p̄cū
s̄l̄. dō at̄ m̄n̄isat̄ s̄cor.
s̄s̄ vñe d̄ilect̄ d̄ix̄e d̄m̄
c̄t̄ d̄ecor̄ m̄n̄ḡ d̄ul̄s̄t̄o
m̄n̄or̄ s̄pl̄ent̄ia f̄at̄ s̄
q̄m̄ uariet̄o m̄n̄ecū ḡx̄
s̄l̄ alabast̄ s̄pn̄alis vñ
la vñ ut̄ d̄o s̄c̄t̄ exripe
vma p̄c̄t̄ aīq̄ m̄h̄emo e
m̄aut̄ e em̄aella assu
d̄m̄ sc̄ient̄. sic exm̄an̄z
q̄m̄s̄ unguēt̄ bñ oles
ianare m̄edible neq̄p̄
arte s̄t̄ f̄ont̄s̄ d̄m̄ vñ
d̄nt̄s̄ n̄b̄ salutareo dona
p̄c̄t̄ s̄cor. suor̄ p̄buit̄ reli
s̄l̄ m̄k̄t̄orm̄a bñficiā
ḡm̄tes̄. C̄m̄to s̄it̄ or
na s̄p̄e s̄t̄ ad̄. n̄ s̄at̄ co
nenda s̄l̄ plurr̄m̄ re
ta s̄cor̄ vñ quib̄ dñ ad
m̄s̄l̄ent̄ s̄p̄e s̄c̄t̄ q̄l̄ q̄b̄
n̄ orḡam̄ ad̄ d̄e op̄us
m̄ usus̄ vñ ap̄lo. an

expr̄it̄ q̄nt̄is̄. Q̄ q̄m̄no
loq̄ x̄p̄e z̄ de t̄eph̄ao d̄i q̄
n̄ vñat̄ vñat̄ r̄est̄e s̄p̄e z̄
s̄p̄i qui loq̄bas̄ roget̄.
Pl̄taria vñat̄ en̄e
ut̄it̄. p̄ c̄vapo d̄n̄. n̄
lege altare vñat̄ faciet̄.
m̄ h̄a dea q̄ aḡt̄ fr̄at̄i s̄u
s̄bl̄m̄t̄ s̄. x̄. s̄bl̄m̄t̄ s̄.
ros anḡeloz̄. q̄d̄ altac̄ m̄
passione m̄n̄it̄. q̄t̄ c̄t̄ r̄at̄
P̄ uiss̄z̄ x̄. i. h̄am̄ signo
q̄n̄bz̄ antea app̄eac̄ s̄lor̄
m̄ficien̄to m̄n̄r̄a. s̄ q̄n̄ s̄
lus elect̄ d̄evelop̄. inf̄m̄tos̄
f̄at̄ s̄ ill̄. q̄p̄t̄ r̄at̄o
m̄t̄ente qui p̄p̄a m̄t̄ara.
p̄p̄o tam̄ gl̄os̄u s̄ app̄eac̄
m̄ passione usus̄ z̄ deb̄lo
z̄ abiec̄t̄ h̄ylar̄. a. p̄p̄uic̄ d̄e
z̄ h̄o an̄ passione z̄ paglo.
totu s̄l̄ post̄ passione rot̄
d̄d. u. altam̄ m̄dāo vñ
sentat̄ reale x̄p̄i m̄s̄c̄m̄en̄
q̄n̄ m̄l̄icos̄ c̄u sp̄oliant̄ u.
m̄est̄s̄ x̄p̄i d̄n̄e ap̄l̄. q̄l̄ p̄
d̄itac̄e x̄p̄e q̄l̄ q̄n̄y. d̄a res
tib̄ ad̄ br̄as̄. z̄ p̄c̄t̄ eos̄.

9°
doce decessit
cor meum super quod apud
os tuum polluit ad aspergim
tenuit enim ut cor xpi
fatuus te probat per quoddam
inmaculatum quod legi legenda
vixit matrona quam bene
in anglis diebus dominis
panes offerebat qui post
missam colliguntur eis dñm
eius offeret et daret eis n
dum ex eius tunc illa lasti
ua ibrisit ille primo de
cim ab eo ore dulces prece
iam domini corporis sed alia
re reponit postmodum ma
tronam eam apolo interrogauit
quod ob causam ridere pressus sit
at illa quod panem macte quod app
te manibus fecerant tu cor
dei cui appellabas te ergo. I
orone se prostravit et surges
prudentiam illa panem instar
digita regit et carnis formam
tuerit et sic ueniam ad fidem
redirebatur oramus uerum et ca
rne sua et panem rursum uocem
et carnem sumendum coedit.

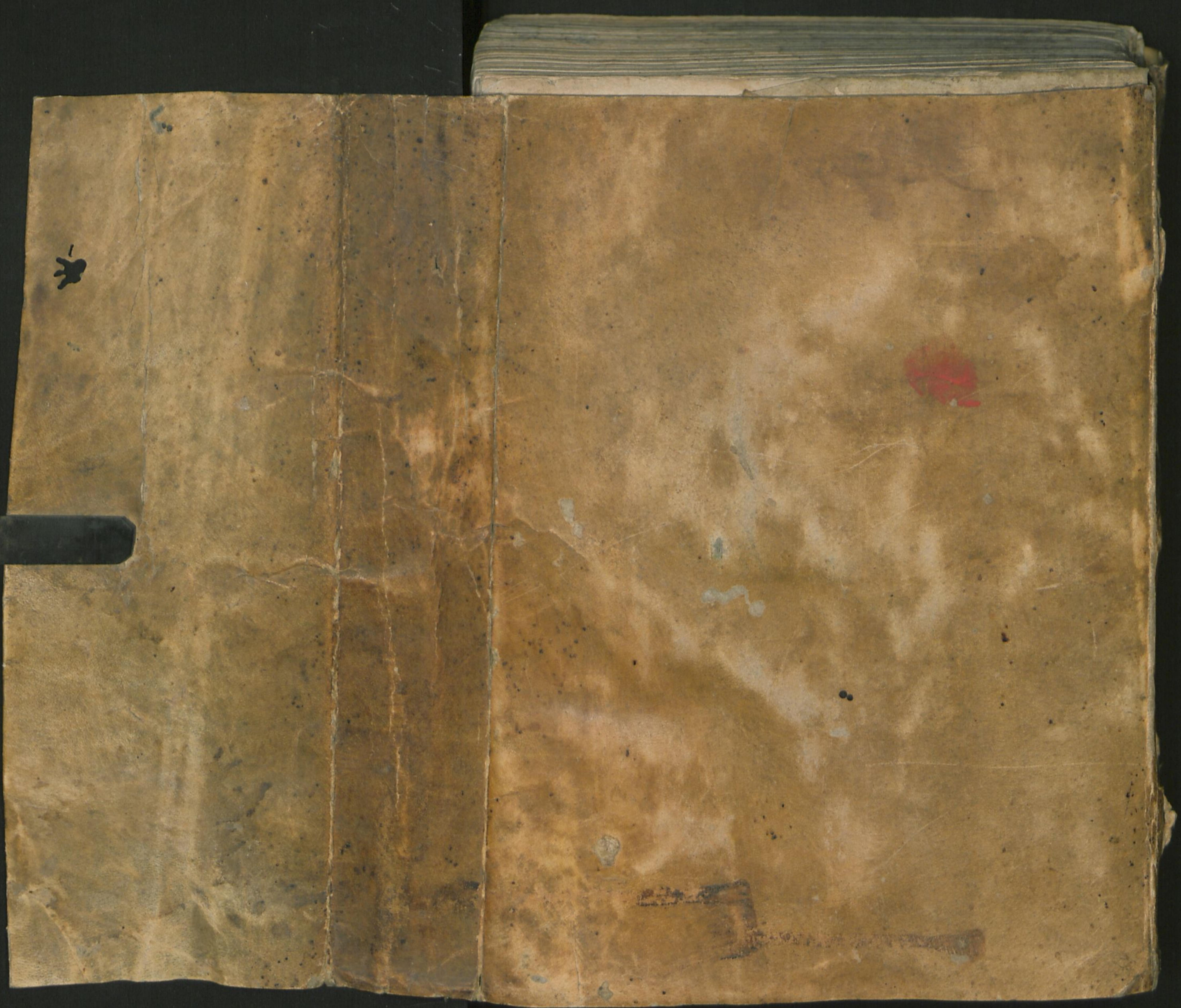
Cum uero ante altare in
pro religione que recte
Thomae honorato domini ab
mascouili uenit cui p[ro]p[ter]e
roba quod scit et cor eius si
quie di hor. orari. et h[ab]et
multum experiorum dignitatis
plexusque ipsi sunt et
10. e. iam non diebus nos
de filii de 10. u. d[omi]n[u]s
de filio dei sicut hec
d[omi]ni si filii et heredes sunt
ueni. deo sic d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
quod laborares ut ducet
qui immortale regi add
et p[ro]pte d[omi]num sicut monite
duces sed g[ra]m[ma]tici tui hi
ad d[omi]num pro nobis in p[ro]p[ter]e
facile n[on]ne honorando
utique quid[em] honorandi
erigentes deo et cor me
uenientes alie sunt et
p[ro]p[ter]e eorum p[ro]p[ter]e
cor fuit amputatus
ut h[ab]et amputatus
caecitas scia sunt
plu[re] x. v[er]o secundum p[ro]p[ter]e
cor regib[us] h[ab]entur

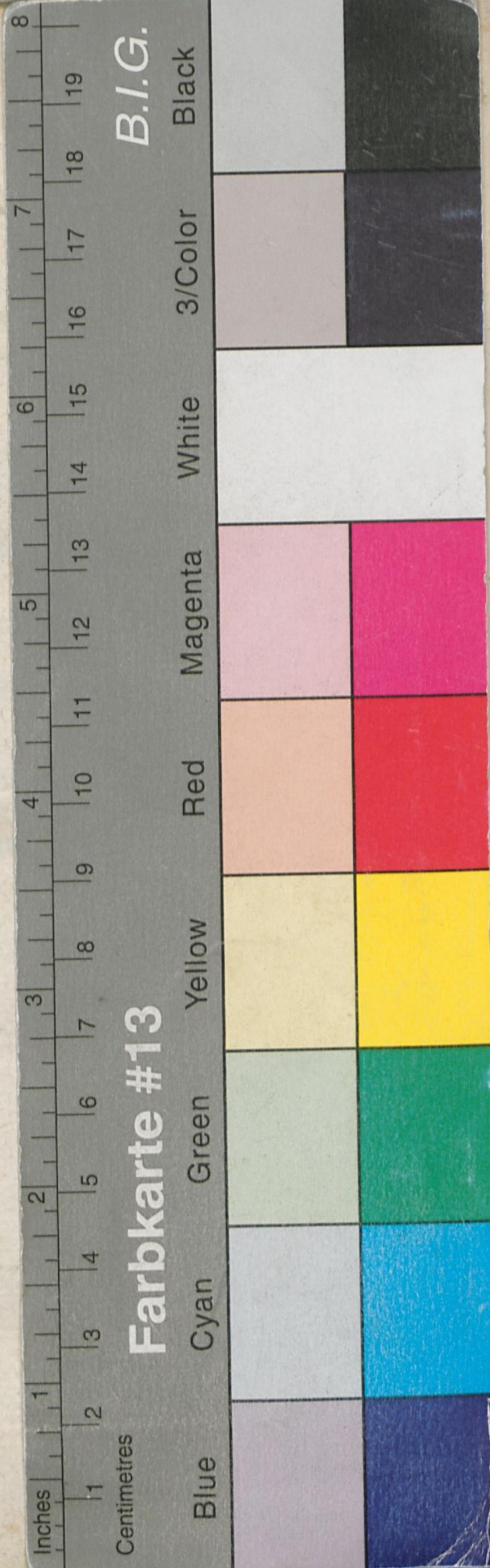
153372

X1533715

B.I.G.

Lucij Annei Senece Cordu
bensis moralissimi Liber de
Moribns humane vite cui libz necessarius. Cū Episto
la Marsiliū sicini dc officijs cui libet necessaria.

Magister Anthonus Fri-

borgensis Ad Lectorem.
Egregiam vite qui possis sumere normam
Sepius hunc legit Lector amate librum
Dogmata qui monstrat sancte celeberrima vite
Equibus attingas ignifera astra poli.